

چهار شنبه 20 آبان 1405 - 05:51

قالیباف: روابط راهبردی با چین باید از توافقات کاغذی به همکاری‌های عملیاتی برسد

نماینده ویژه جمهوری اسلامی ایران در امور چین تاکید کرد: توسعه روابط راهبردی با چین باید از توافقات کاغذی به همکاری‌های عملیاتی برسد.

نماینده ویژه جمهوری اسلامی ایران در امور چین تاکید کرد: توسعه روابط راهبردی با چین باید از توافقات کاغذی به همکاری های عملیاتی برسد.

به گزارش خبرگزاری مهر، محمدباقر قالیباف، نماینده ویژه جمهوری اسلامی ایران در امور چین، در مقاله ای به مناسبت پنجاه وپنجمین سالگرد برقراری روابط دیپلماتیک ایران و چین، با اشاره به اهمیت توسعه مناسبات دو کشور، بر ضرورت تبدیل ظرفیت های موجود به همکاری های عملیاتی و دستاوردهای اقتصادی و سیاسی تأکید کرد.

قالیباف با بیان اینکه روابط ایران و چین طی بیش از پنج دهه از تحولات مهم منطقه ای و بین المللی عبور کرده است، اظهار کرد: استمرار این روابط سرمایه ارزشمندی است، اما اهمیت آن زمانی افزایش می یابد که متناسب با شرایط جدید جهان به همکاری های عمیق تر و پایدارتر تبدیل شود.

وی توجه و اهتمام رهبر معظم انقلاب به توسعه روابط متوازن با چین را نشان دهنده نگاهی راهبردی به عرصه سیاست خارجی و اقتصاد بین الملل دانست و تصریح کرد: تعامل با قدرت های بزرگ، به ویژه چین، نباید به توافقات تشریفاتی محدود شود، بلکه باید بر پایه منافع متقابل، دستاوردهای ملموس و همکاری های پایدار شکل بگیرد.

نماینده ویژه جمهوری اسلامی ایران در امور چین با اشاره به ضرورت پیگیری منظم توافقات، تأکید کرد که ارزیابی نهایی همکاری ها باید بر اساس پروژه های عملیاتی، خروجی های ملموس و ارزش افزوده واقعی برای منافع ملی صورت گیرد.

قالیباف در ادامه، چهار محور اصلی را به عنوان نقشه راه توسعه تعاملات ایران و چین برشمرد.

وی نخستین محور را نقش چین در پایان دادن به جنگ و عبور از شرایط نه جنگ و نه صلح عنوان کرد و گفت: تجربه چین در مقابله با یک جانبه گرایی آمریکا و حمایت از تقویت جنوب جهانی می تواند فرصت های مهمی برای جمهوری اسلامی ایران فراهم کند.

قالیباف افزود: همکاری و هم افزایی تهران و پکن می تواند علاوه بر کمک به حل مسائل موجود، زمینه تحکیم روابط راهبردی دو کشور را فراهم سازد.

چین و معماری جدید امنیت منطقه ای

نماینده ویژه ایران در امور چین، تغییر شرایط منطقه پس از جنگ را دومین محور همکاری دانست و اظهار کرد: تحولات اخیر نشان داده است که امنیت پایدار منطقه باید با نقش آفرینی کشورهای منطقه تأمین شود و اتکا به امنیت وارداتی از سوی قدرت های خارجی نمی تواند پاسخگوی نیازهای منطقه باشد.

وی با اشاره به روابط چین با ایران و سایر کشورهای عربی منطقه، نقش پکن را در شکل گیری نظم جدید منطقه ای و افزایش ثبات مهم ارزیابی کرد.

قالیباف سومین محور را تحولات ساختاری نظام بین الملل و حرکت جهان به سمت ساختاری چندمرکزی دانست و گفت: سهم آسیا، کشورهای در حال توسعه و اقتصادهای نوظهور در مناسبات اقتصادی و بین المللی جهان رو به افزایش است.

وی با اشاره به اشتراکات ایران و چین در موضوعاتی همچون احترام به حاکمیت ملی، استقلال کشورها، چندجانبه گرایی و مقابله با یک جانبه گرایی، استفاده از ظرفیت سازمان همکاری شانگهای و گروه بریکس را در ارتقای جایگاه بین المللی ایران حائز اهمیت دانست.

ضرورت توسعه همکاری های اقتصادی و فناوری

نماینده ویژه ایران در امور چین، توسعه همکاری های اقتصادی، فناوری و سرمایه گذاری بلندمدت را چهارمین محور روابط دو کشور معرفی کرد و بر ضرورت افزایش سهم تولید مشترک، انتقال فناوری، سرمایه گذاری و همکاری های توسعه ای در مناسبات تهران و پکن تأکید کرد.

قالیباف با اشاره به برنامه جامع همکاری ۲۵ساله ایران و چین، خاطرنشان کرد: این برنامه چارچوبی بلندمدت برای جهت دهی به همکاری های دو کشور است، اما تحقق آن مستلزم تعریف پروژه های مشخص، توافقات اجرایی، تأمین مالی و مسئولیت پذیری دستگاه ها و بنگاه های ذی ربط است.

وی همچنین هماهنگی میان برنامه هفتم پیشرفت جمهوری اسلامی ایران و برنامه پانزدهم توسعه چین را یکی از راهکارهای مهم برای سرعت بخشیدن به مناسبات دو کشور دانست.

قالیباف در بخش دیگری از این مقاله، بر ضرورت هماهنگی میان دستگاه های دولتی، بخش خصوصی، نهادهای اقتصادی، دانشگاه ها و مراکز علمی و فناوری تأکید کرد و گفت: تنوع ظرفیت های همکاری با چین زمانی به مزیت تبدیل می شود که از جهت گیری و هماهنگی ملی برخوردار باشد.

وی مأموریت نماینده ویژه را کمک به ایجاد انسجام، اولویت بندی، تسریع تصمیم گیری ها و پیگیری موضوعات کلان و فرابخشی عنوان کرد و افزود: این مأموریت نباید جایگزین دستگاه های مسئول در حوزه اجرا شود.

به گفته قالیباف، تشکیل ستادی با نقش سیاست گذاری، راهبری کلان، حل تعارضات و نظارت بر اجرای امور می تواند به افزایش هماهنگی و اثربخشی همکاری های دو کشور کمک کند.

وی در پایان تأکید کرد: اراده تهران و پکن برای گسترش و تعمیق روابط بالاست، اما آنچه اهمیت دارد، شکل گیری زنجیره ای منسجم از تصمیم گیری تا اجرا و ارزیابی نتایج است؛ به گونه ای که هر توافق مهم از مسیر روشن اجرا، مسئولیت مشخص، سازوکار تأمین مالی و امکان ارزیابی پیشرفت برخوردار باشد.